

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2018r.

w sprawie **S.M.**

oskarżonego z art. 231§1 k.k.

z powodu kasacji, wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 7 grudnia 2017 r., sygn. akt III Ka [...] /17 utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w J. z dnia 9 czerwca 2017 r., sygn. akt II K [...] /16

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć oskarżyciela subsydiarnego – Gminę [...].**

UZASADNIENIE

Wbrew stanowisku autora kasacji i wagi podniesionych w niej uchybień, kasację należało uznać za oczywiście bezzasadną w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Zgodnie z art. 519 k.p.k., kasacja może być wniesiona od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie, a zarzuty kasacyjne nie mogą wprost kwestionować ustaleń faktycznych, bowiem kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia (art. 523 § 1 k.p.k.).

Odnosząc się do pierwszego zarzutu kasacji, na wstępie przypomnieć należy, że przepis art. 433 § 2 k.p.k. ma charakter bezwzględny i nakazuje sądowi

odwoławczemu rozważenie wszystkich wniosków i zarzutów wskazanych w środku odwoławczym, natomiast z dyspozycji art. 457 § 3 k.p.k., odczytywanej w powiązaniu z art. 433 § 2 k.p.k., wynika że obowiązkiem sądu odwoławczego jest przedstawienie w pisemnych motywach wyroku powodów oddalenia (bądź uwzględnienia) zarzutów apelacji. Również zaaprobowanie bądź krytyka stanowiska sądu nie może być zbiorem ogólników akceptujących bądź odrzucających ustalenia, oceny i rozumowanie tegoż sądu.

Lektura pisemnych motywów orzeczenia Sądu Odwoławczego prowadzi do wniosku, że wymogom określonym w ww. przepisach art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. Sąd ten niewątpliwie sprostał. Odnosząc się bowiem do zarzutu jakoby Sąd II instancji powołując się na ustalenia Sądu I instancji przyjął, że podstawą decyzji S.M. o umorzeniu zaległości podatkowej był przede wszystkim interes publiczny, podczas gdy Sąd I instancji przyjął, iż był to przede wszystkim interes prywatny, jest co najmniej gołosłowne. Jak wynika z uzasadnienia sądu *meritii*, Sąd ten wprost ustalił, że oskarżony S.M. w toku postępowania wywołanego wnioskiem spółki „C...”, wydając decyzję podatkową, oparł się na ustawowej przesłance „ważnego interesu publicznego”, starając się ratować przed likwidacją miejsca pracy (strona 2 uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego). Nie może też budzić wątpliwości, że przedmiotowa decyzja była równocześnie korzystna z punktu widzenia interesu podatnika, chroniąc go czasowo przed upadłością, co nie przesądza o tym, iż tylko to było podstawą jej wydania. Jak słusznie zauważyły oba Sądy rozpoznające sprawę, podstawą wydania decyzji była analiza obu przesłanek ustawowych tj. zarówno ważnego interesu podatnika jak i ważnego interesu publicznego. Podniesiony zarzut jest więc oczywiście bezzasadny.

Niezasadne są także podniesione w kasacji zarzuty naruszenia art. 410 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. Pomijając kwestię, że niemal identyczne zarzuty zostały zgłoszone w zwykłym środku odwoławczym, to zauważyć należy, że Sąd Odwoławczy szczegółowo ustosunkował się do wszystkich zarzutów apelacji, w tym do zarzutów obrazy art. 410 k.p.k. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku – na k.3 – zgodnie z treścią art. 457 § 3 k.p.k. wskazał dlaczego uznał zarzuty i wnioski apelacji pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego za niezasadne. W szczególności nie uszło uwadze

Sądu, że oceniając zasadność wydanej przez oskarżonego decyzji należało uwzględnić nie tylko treść pisemnego jej uzasadnienia, ale również faktyczne okoliczności jej wydania.

Żaden więc z argumentów kasacji nie podważa trafności rozumowania Sądu II instancji w tym zakresie.

Reasumując, z uwagi na oczywistą bezzasadność kasacji, należało ją oddalić.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

Kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążono oskarżyciela subsydiarnego nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

ał